wigga on; agga kui kirud on, siis hobbone heidab mahha woimato, panneb omma pead ma peale ja sirutab jallad wälja.

Needsuggused haigussed tullewad äkkiste tee peale keigeennamiste, tarwis on ka warsti nou leida.

Monnikord hakkab hobbone kommiskama esimeste jalgedega, heidab mahha, aeleb ja trombab keik nelli jalga kokko, tahhab kõhte puhko kusta, kargab ülles, heidab jälle mahha, hammustab ennast ka kui ussid tedda waewawad. Wotta üks munna, lasse se walge wälja joosta, pista selle asemel jälle sawiranid sisse ni palio kui sa kolme sõrmega woid wotta, mässi siis heino munna ümber; pista tedda hobbose kurgo ni süggawaste kui agga woib, touka tedda pealegi keppiga weel süggawamaste alla. Ehk kui se wigga kange on, siis anna temmale juda-sitta, suremat tükki kui pähkla suur. Ehk anna temmale röska pima wärske innimesse sittaga, se on ni mitto hobbosi aitnud. Kui sa sedda olled annud, siis sa pead

Arsti ramat, 1771, lk. 145